

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1808/2019
30.05.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Звездане Лутовац, Јелене Боровац, Бранка Станића и др. Драгише Б. Слијепчевића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драгиша Шћекић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Министарство правде, Привредни суд у Крагујевцу, ради исплате новчаног обештећења за неимовинску штету, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Јагодини Гж рр 209/2018 од 11.12.2018. године, у седници одржаној 30.05.2019. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ предлог за одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Јагодини Гж рр 209/2018 од 11.12.2018. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Јагодини Гж рр 209/2018 од 11.12.2018. године..

Образложење

Пресудом Вишег суда у Јагодини Гж рр 209/2018 од 11.12.2018. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Јагодини Прр 64/18 од 30.10.2018. године, у ставу другом и трећем изреке. Ставом првим изреке првостепене пресуде делимично је усвојен тужбени захтев и тужена обавезана да тужиоцу исплати 500 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, на име новчаног обештећења за неимовинску штету изазвану повредом права на суђење у разумном року у предмету Привредног суда у Крагујевцу Ст бр. 31/10. Ставом другим изреке захтев тужиоца преко досуђеног до траженог износа од 1.000 евра, је одбијен, а ставом трећим изреке тужена је обавезана да му на име трошкова парничног поступка исплати 27.000,00 динара, са каматом од извршности до исплате.

Против одбијајућег дела правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио посебну ревизију због погрешне примене материјалног права, а ради решавања правног питања од општег интереса и уједначавања судске праксе, сходно члану 404. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11, 55/14), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној (члан 404. став 1. ЗПП), јер питање одређивања висине новчаног обештећења изазваног повредом права на суђење у разумном року као и висине припадајућих трошкова поступка (чији обрачун се врши у свакој парници појединачно на основу Адвокатске тарифе), представља чињенично питање сваког конкретног спора.

Ревизија тужиоца није дозвољена ни као редовна.

Према члану 479. став 6. ЗПП, ревизија није дозвољена у споровима мале вредности ако вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате новчаног обештећења за неимовинску штету изазвану повредом права на суђење у разумном року поднета је 18.06.2018. године.

Како се ради о потраживању у новцу у коме вредност предмета спора (500 евра) очигледно не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Предраг Трифуновић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**